

ת"פ 38467/12/13 - מדינת ישראל נגד ניסן גיספן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 38467-12-13 מדינת ישראל נ' גיספן

בפני	כב' הסגנית נשיא דינה כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ניסן גיספן

פסק דין

1. הנאשם מזוכה בזאת, מחמת הספק, מן העבירה שיוחסה לו בכתב האישום, גרימת רעש באמצעות מכשיר קול, בניגוד לסעיף 2 לחוק מניעת מפגעים, תשכ"א-1961, יחד עם סעיף 3(א) לתקנות למניעת מפגעים (מניעת רעש) תשנ"ג-1992.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 26/6/2013, סמוך לשעה 00:15, נשמעה מבית המגורים שבו התגורר הנאשם (להלן גם: "הבית") מוסיקה חזקה ממערכת הגברה שהייתה במקום.

3. הנאשם כפר בעבירה שיוחסה לו.

מטעם התביעה העיד הסייר עומר בן טולילה, ומטעם ההגנה העידו הנאשם ושכנה, גב' יהודית ויגדור, שדירתה נושקת לבית במקום מסוים (פרוטוקול, עמוד 20, שורות 1-2).

4. ממכלול העדויות והראיות בתיק מתקבלת התמונה הבאה:

ביום 25/6/2013 סמוך לשעה 23:56 פנתה גב' יהודית ויגדור למשטרה בשל "מוסיקה רועשת מאוד" שנשמעה בביתה (ת/1).

הסייר מר בן טולילה הגיע למקום יחד עם שוטרת בשם חן אטיאס, ולטענתו הבחין שמקור הרעש הגיע מביתו של הנאשם.

מר בן טולילה צלצל בפעמון הבית. שלאחר שלא היה מענה בבית, כרז מר בן טולילה מן הרחוב לבעלי הבית, ולאחר מכן ירד הנאשם - חייל משוחרר- והזדהה כבעל הבית (פרוטוקול, עמוד 6, שורות 16-18; עמוד 8, שורה 26; עמוד 9, שורות 1-2; עמוד 11, שורות 3-6).

סמוך לשעה 00:15 (26/6/2013) ערך מר בן טולילה לנאשם - ששהה אותה העת על גג הבית יחד עם מספר חברים - דו"ח בגין הרעש (ת/2).

מר בן טולילה העיד כי זיהה בוודאות שמקור הרעש היה ביתו של הנאשם (פרוטוקול, עמוד 8, שורות 5-9, 17-18; עמוד 11, שורות 23-27; עמוד 13, שורות 21-23). עם זאת, בחקירתו הנגדית אישר כי לא נכנס לבית ולא ראה את מקור הרעש (פרוטוקול, עמוד 11 שורה 32, עמוד 12, שורה 1) ומכאן שעדותו בחקירה הראשית לענין זהויו מקור הרעש, היא נסיבתית.

השוטרת חן אטיאס, שהייתה עדה לאירוע, לא ערכה דו"ח בגין האירוע ולא זומנה להעיד בבית המשפט (פרוטוקול, עמוד 10, שורות 26-27).

מנגד, העיד הנאשם שכלל לא הייתה מוסיקה בבית באותה העת (פרוטוקול, עמוד 17, שורות 22-23), וכן שבמועד הרלבנטי שהו בבית אחיו, יחד עם רעייתו ובתם התינוקת, והוריו (פרוטוקול, עמוד 18, שורות 1-4). הנאשם מסר שבית הסמוך לביתו, בהמשך הרחוב, משמש למסיבות וערבי קריוקי (פרוטוקול, עמוד 17, שורות 24-25).

השכנה, גב' יהודית ויגדור העידה מטעם הנאשם כי פנתה למשטרה בשל המוסיקה הרועשת, לאחר שלא הצליחה למצוא בעצמה את מקור הרעש (פרוטוקול, עמוד 20, שורות 6-10). גב' ויגדור מסרה שבין היתר, הסתכלה לכיוון בית הנאשם וניסתה לבדוק האם מקור הרעש מגיע מבית הנאשם אך הצד של הבית הפונה לביתה היה חשוך ולא הבחינה בסימן למסיבה כלשהי (פרוטוקול, עמוד 20, שורות 15-17). גב' ויגדור ציינה כי מביתה אינה יכולה לראות את כל גג ביתו של הנאשם ולא ידעה להשיב האם ייתכנו מצבים בהם ימצאו אנשים בקומה השניה של בית הנאשם ולא תוכל להבחין בהם מביתה (פרוטוקול, עמוד 21, שורות 24-31).

הנאשם הסביר הימנעותו מהבאת מי מהחברים שעל פי הטענה שהו עמו באותה עת בבית לעדות מטעמו בשל עיסוקם של החברים, שלדבריו לומדים (פרוטוקול, עמוד 18, שורות 11-22).

5. עדות הסייר מר בן טולילה היא אפשרית והגיונית ואפילו סבירה מגרסת הנאשם בפרט נוכח דבריו כי נוכח מעורבותו פסקה המוסיקה. עם זאת, הנני סבורה שעלה בידי הנאשם לעורר ספק סביר ביחס לעובדות הנטענות כנגדו, הן בשל אישור מר בן טולילה שלא הבחין במו עניו במקור הרעש והן נוכח עדות גב' ויגדור בה לא הטלתי ספק, הגם שאף עדותה היתה נסיבתית ולא ישירה. לדבריה, היא ניסתה להתחקות אחר מקור הרעש ולא הבחינה ברעש בלתי סביר של מוסיקה מכיוון ביתו של הנאשם, למרות שעמדה בסמיכות לבית הנאשם. זאת לצד המנעות המאשימה מזימון עדה שנכחה במקום.

לא התעלמתי מכך שהנאשם לא זימן לעדות איש מחבריו או מבני המשפחה ששהו בבית בעת האירוע לתמיכה בטענתו, עם זאת, הנטל להוכחת עובדות כתב האישום לעולם מוטל על התביעה והספק יפעל לטובת הנאשם.

יוער כי מר בן טולילה הסביר ששעת הגעתו לאירוע ועריכת דו"ח הפעולה אינה משקפת את המציאות כיוון שמדובר במערכת ממוחשבת. למען הסר ספק, מסקנתי בדבר זיכוי הנאשם אינה מתבססת על היעדר דיוק זה.

עמוד 2

6. לאור כל האמור, הנאשם מזוכה בזאת, מחמת הספק, מן העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ה, 18 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לב"כ הצדדים.